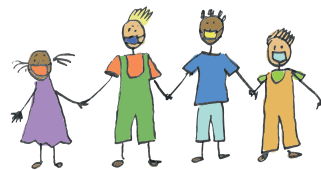

„Milijun djece zajedno moli Kronicu“

18. listopada 2020.

Pozdrav svima vama draga djeco!

Sigurno se sjećate onog nelagodnog vremena kada niste mogli ići u školu. Niste mogli posjećivati prijatelje i igrati se s njima. Po cijelom se svijetu proširio virus koji je donio bolest sa sobom. Milijuni ljudi su oboljeli po cijelome svijetu. Tisuće su umrle od virusa. Kako bi se ljudi zaštitili od širenja virusa, uvedene su posebne mjere zaštite: biti na udaljenosti jedan od drugoga, nositi maske preko lica, ne ići na izlete i putovanja, trgovine su morale biti zatvorene. Zbog toga su mnogi izgubili posao i nisu se mogli brinuti za svoje obitelji.

U tako teškoj situaciji osobito je važno biti međusobno snažno povezani i uzajamno si pomagati.

Ne smijemo zaboraviti kako nam velika pomoć dolazi od Boga. On nas želi zaštititi od svake bolesti i ako je netko bolestan i pati, tada mu On može pomoći i dati utjehu. Bog želi uz našu suradnju i pomoć svako zlo i sve bolesti pobijediti i darovati nam raj. Zato moramo učiti Njemu se povjeriti i imati u Njega povjerenja. Njega ljubiti i jedni druge ljubiti, njegovom pomoći svaki grijeh izbjegavati. Grijeh je najgora infekcija i zaraza. Da bi nam to uspjelo i kako bismo mogli izbjegavati grijeh, Bog nam je dao najbolju učiteljicu, svoju Majku Mariju. Ona nas želi uzeti za ruku, zaštititi od zla i svaki nam dan pomagati živjeti poput Isusa. Na osobit način osjećamo njezinu blizinu kada molimo Kronicu. Krunica je poput „cjepiva“ protiv zla. Majka Božja želi preko naše molitve pomoći ljudima cijeloga svijeta, osobito onima koji trpe i siromašnima. Bog nam direktno šalje svoju Majku. Ona se ukazuje na mjestima širom svijeta i govori što nam je činiti. Tako se ukazala u Francuskoj u Parizu davne 1830.

godine jednoj mladoj redovnici Katarini Laboure.

Kada je Katarina imala devet godina umrla joj je majka. Ostala je s braćom i sestrama. Bila je jako tužna. Jednom je otišla u sobu svojih roditelja, uspela se na stolicu i s jednog ormara uzela kipić Majke Božje. Zagrlila je kipić i rekla: „Sada ti draga, sveta Majko moraš biti moja Majka.“ Katarina je morala već kao dijete jako naporno raditi kako bi pomogla ocu, braći i sestrama. Često se molila Majci Božjoj koja joj je uvijek pomagala. Katarina je imala jaku želju barem jednom vidjeti Majku Božju. S 24 godine Katarina je ušla u samostan Milosrdnih sestara u Parizu. Željela je kao redovnica pomagati starima i bolesnima, brinuti se o njima i njegovati ih.

Kao novakinja pripremala se za zavjete i svoje buduće poslanje.

U noći s 18. na 19. srpnja dogodilo se nešto neuobičajeno. Katarina sama o tome govori:

„U pola dvanaest čula sam da netko zove moje ime: Sestro! Sestro! Probudila sam se i ugledala malo, lijepo dijete pored sebe, u bijeloj haljinici i svo u svjetlu. To četverogodišnje, petogodišnje dijete mi je reče: Ustani brzo i dođi u kapelu, Sveta Djevica te čeka. Odmah mi je došla misao: netko će me čuti. Ali dijete odgovori: Bez brige, pola dvanaest je, svi spavaju. Dođi, ja ću te pratiti. Vjerujem da je to dijete bio moj anđeo čuvar, koji je za mene postao vidljiv kako bi mi pokazao Djevicu Mariju. Brzo sam se obukla i slijedila dijete. Bila sam iznenađena jer svuda gdje smo prolazili svjetla su već bila upaljena. Još sam više bila začuđena kada smo došli pred kapelu i vrata su se sama otvorila. Iznenadila sam se još više kada sam ugledala sva upaljena svjetla i svijeće u kapeli. To me podsjetilo na Božić. Najsvetiju Djevicu još nisam ugledala. Dijete me odvelo do oltara. Tamo sam kleknula pored stolice za svećenika i čekala. Pred samu ponoć čula sam neko šuštanje poput šuškanja svilene odjeće. Istog trenutka skrene mi pozornost moj mali vodič: Pogledaj ovdje, Sveta Djevica! Majka Božja sjedila je pokraj na stolici, a ja sam oklijevala povjerovati da je to stvarno Djevica Marija. Tada mi ponovi moj pratitelj, ali ne više kao dijete, nego kao odrastao čovjek, glasno i uporno: Pogledaj ovamo, Sveta Djevica! Pogledala sam Djevicu Mariju i jednim velikim korakom bila sam tik do nje. Prignula sam pred njom koljena i s puno pouzdanja svoje sklopljene ruke položila u njezino krilo. Tu sam provela najljepše trenutke svoga života.

Ne mogu opisati što sam tada sve osjećala.“

Djevica Marija ispričala je Katarini o jednoj misiji, poslanju, kojega je tek kasnije u molitvi trebala razumjeti. Marija je stajala raširenih ruku oko zemaljske kugle. Pod njezinim nogama bila je zmija. Na rukama je nosila prstenje s dragim kamenjem iz kojega su izlazile svjetleće zrake. Katarina je čula glas koji govori:

Ove zrake su milosti koje Marija nudi ljudima. Ipak, neko prstenju nije bacalo sjajne zrake. Katarina je pitala: Zašto neko prstenje ne baca sjajne zrake? Majka Božja je odgovorila:

To su one milosti, za koje ste me zaboravili moliti.

Nad glavom Majke Božje stajala je zlatnim slovima napisana molitva: O Marijo bez grijeha začeta, moli za nas koji se tebi utječemo! Tada se okrenula slika. Na pozadini je bilo dvanaest zvijezda i slovo „M“ nerazdvojno povezano s križem. Ispod su bila dva ranjena srca iz kojih izlazi vatra. Jedno srce je oko rane obavijeno trnjem, a drugo probodeno mačem. To su srca Isusa i Marije ujedinjena jednom ljubavi za čovječanstvo.

Tada je s. Katarina čula riječi: „Neka se prema ovoj slici napravi jedna medaljica, oni koji je budu uvijek nosili i pobožno izgovarali ovu kratku molitvu, iskusiti će posebnu zaštitu Majke Božje i primiti velike milosti.

Milosti će biti obilne za one koji je budu nosili s povjerenjem.“

Godine 1832. napravljeno je 2000 medaljica, upravo u mjesecu kada se Francuskom širio smrtonosni virus kolere. Samo u Parizu je oko 20 000 ljudi umrlo od kolere. Milosrdne sestre su u svojim bolnicama dijelile bolesnicima medaljice Majke Božje. Događala su se nebrojena čuda ozdravljenja i obraćenja, tako da su medaljicu prozvali imenom Čudotvorna medaljica. Tri godine kasnije podijeljeno je milijun medaljica je po cijelome svijetu. I ti možeš nositi Čudotvornu medaljicu: na lančiću oko vrata, narukvici, na privjesku za ključeve ili na svojoj školskoj torbi. Zamoli svoje roditelje, svećenika, redovnicu ili vjeroučitelja da ti pokloni Čudotvornu medaljicu. Medaljica će te podsjetiti da je Majka Božja uvijek uz tebe i da te čuva. Razgovaraju s njom, uputi joj često malu, strelovitu molitvicu koja je na medaljici i moli da tebe,

tvoju obitelj i cijeli svijet, štiti od zla te da svim ljudima daruje ljubav i mir.

Za to jedinstvo u ljubavi i za mir u svijetu, želimo 18. listopada, ili 19. listopada, ako budete u školi, zajedno s milijun djece po cijelome svijetu moliti Krunicu. Kroz molitvu možemo izmoliti milosti za cijeli svijet.

